

For det andet: Mange politifolk blev kvæstet. Nogle har fysiske eller psykiske mén den dag i dag, og nogle har måttet forlade deres job på grund af det.

For det tredje: Dette lovforslag indeholder ikke et eneste afsnit eller en eneste linje om dem, der var ophavsmænd til den ekstreme vold på Nørrebro for 3 år siden, ikke ét ord om, at det er deres handlinger, som skal sættes under lup.

Og for det fjerde: Den konservative folketingsgruppe finder fortsat, at Asbjørn Jensens undersøgelser har været gode og grundige, og at han har levet op til den opgave, som regeringen pålagde ham. Det var for øvrigt også det, som den tidligere justitsminister, Erling Olsen, og den nuværende justitsminister gav udtryk for, da de modtog Asbjørn Jensens rapporter, og det er det, den nuværende justitsminister har sagt til Ombudsmandens rapport.

Vi synes, det er helt urimeligt at foranstalte endnu en undersøgelse af Nørrebro-urolighederne. Sagen har nu været undersøgt i snart 3 år, og der er intet belæg eller bare sandsynlighed for, at en ny undersøgelse vil tilvejebringe afgørende nyt.

Samtidig må vi jo forvente, at undersøgelsen tidligst kan være færdig i begyndelsen af 1998. Det er altså historieskrivning, vi taler om.

Vi finder det også urimeligt, ja, nærmest uanstændigt, at man nu igen vil trække snesevis, ja, vel snarere hundredvis af politibetjente igennem nye belastende afhøringer, belastende, fordi afhøringerne jo naturligt vil rippe op i nogle frygtelige timer, som mange politifolk har brugt måneder eller år på at få lagt bag sig. Det er faktisk psykisk terror mod de betjente, der på samfundets vegne for 3 år siden var indsat for at genoprette ro og orden; de gjorde det, og de gjorde det med livet som indsats.

Nu må det være på tide at se fremad. Selvfølgelig var politiets håndtering på enkelte områder natten mellem den 18. og 19. maj 1993 ikke fejlfri. Jeg er lige ved at sige heldigvis, heldigvis fordi hvis politiet den nat i en borgerkrigs-lignende situation havde handlet totalt fejlfrit, så var det jo, fordi vi havde et politi, der var uddannet som professionelle kampsoldater, og det skal vi ikke have, det er ikke dansk politis opgave. Så selvfølgelig blev der begået fejl, men det har vi lært af.

Den daværende rigsadvokat gjorde jo klart opmærksom på, hvilke ting politiet kunne drage lære af, f.eks. med hensyn til radiokommunikation, fremskaffelse af tåregas, anvendelse af

civile betjente og ordrer i forbindelse med varselsskud. Men alle disse ting er for længst ændret og rettet af politiet.

Jeg mener, at formålet med alle bestræbelser i forbindelse med Nørrebrosagen må være at forebygge en gentagelse af de uhyggelige begivenheder, og det lægger denne undersøgelse ikke op til.

Det er også tragisk at konstatere, at i løbet af knap 3 år er denne sag vendt totalt på hovedet.

Regeringens justitsminister sagde den 26. maj 1993 til en forsamling af politifolk i Jylland, at det ikke skulle lykkes for de autonome, som havde startet og lavet urolighederne, at få det hele til at dreje sig om, hvad politiet gjorde den nat, som om ansvaret for, at der overhovedet opstod problemer, var politiets, sluttede justitsminister Erling Olsen dengang.

I dag må vi så konstatere, at det er gået lige modsat. Ingen snakker om de autonome terrorister, i hvert fald ikke regeringen og regeringspartierne; nu er det stort set kun politiet, det drejer sig om, og sådan har det været i snart 3 år. Det tager vi afstand fra.

Jeg vil godt til sidst citere, hvad Asbjørn Jensen sluttede med at sige i sin første undersøgelse efter at have set i timevis af videooptagelser med bl.a. stenangreb mod politiet. Asbjørn Jensen sagde:

»Forløbet viser, at politiet består af mænd og kvinder, der, selv om de i det væsentlige er uddannet til at løse helt andre opgaver, uden tøven på anmodning fra deres ledere igen og igen tålmodigt griber deres skjolde og går frem mod en vildt stenkastende hob. Politifolkene gør det for at genoprette den ro og orden, som borgerne har krav på, og de gør det, selv om de ved, at de med stor sandsynlighed vil blive udsat for smerteforvoldende angreb med risiko for varige legemsskader. Det politi mener jeg alt i alt godt samfundet kan være tjent med.«

Det mener jeg også, sagde regeringens justitsminister den dag, og det mener Det Konservative Folkeparti fortsat.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, hr. Helge Adam Møller fik det til at lyde, som om man efter Nørrebro-urolighederne kun har koncentreret sig om politiet.

Det er muligt, at jeg husker forkert, men jeg ville være glad, hvis hr. Helge Adam Møller kunne bekræfte, at en række personer, aktiver, autonome – kald dem, hvad man vil – er